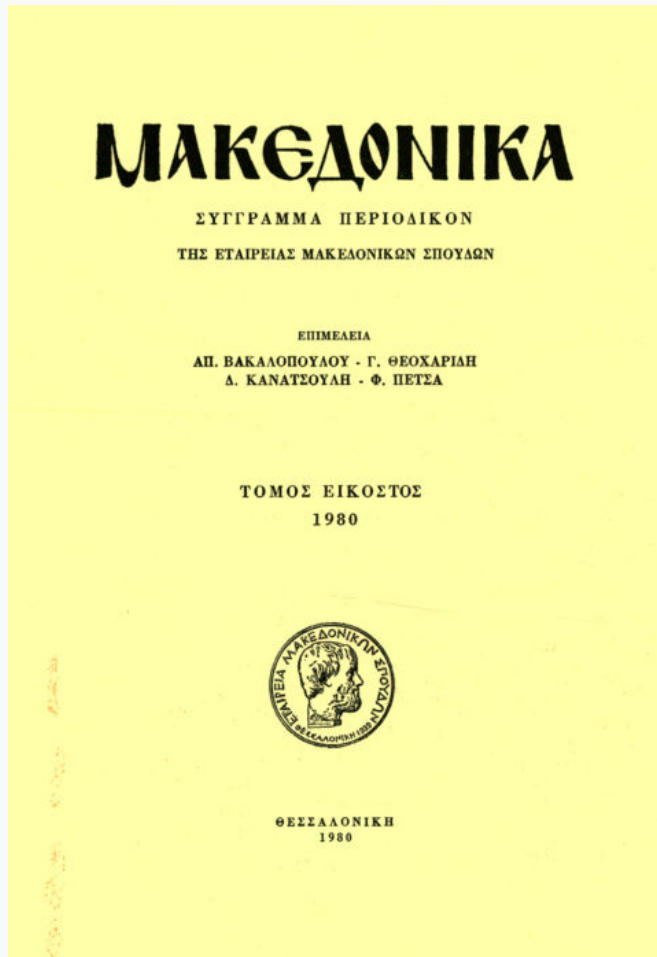

Μακεδονικά

Τόμ. 20, Αρ. 1 (1980)

Vladimir Hanga, Alexandru cel Mare

Χ. Κ. Παπαστάθης

doi: [10.12681/makedonika.425](https://doi.org/10.12681/makedonika.425)

Copyright © 2014, Χ. Κ. Παπαστάθης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Παπαστάθης Χ. Κ. (1980). Vladimir Hanga, Alexandru cel Mare. *Μακεδονικά*, 20(1), 550.
<https://doi.org/10.12681/makedonika.425>

Vladimir Hanga, Alexandru cel Mare. Editura Albatros, București [1974], 80 μικρό, σελ. 192.

Κατά τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχει παρατηρηθεῖ διεθνῶς ἀξιόλογη συγγραφικὴ δραστηριότητα γύρω ἀπὸ τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Τὸ πιὸ ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ σχετικὰ βιβλία ἀπευθύνονται στὸ εὐρὸ κοινὸ, πρᾶγμα ποῦ δείχνει πῶς ὁ Μακεδόνας στρατηλάτης παραμένει πάντοτε ἀντικείμενο ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος· σήμερὰ ἴσως καὶ περισσότερο, μὲ τὴν ἐπέτειο στὰ 1977 τῶν 2.300 χρόνων ἀπὸ τὸν θάνατό του καὶ μὲ τὰ πρόσφατα ἐκπληκτικὰ ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα τῆ μακεδονικῆ γῆ.

Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ τονιστεῖ ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ κ. Hanga κυκλοφόρησε σὲ 48.500 ἀντίτυπα, ποῦ πολὺ γρήγορα ἐξαντλήθηκαν στὴν ἀγορὰ. Σκοπὸς τοῦ συγγραφέα δὲν ἦταν ἡ προσφορὰ νέων ἐρευνητικῶν συμβολῶν, μολοντί ὁ ἴδιος διαθέτει πλούσιο ἐπιστημονικὸ ἔργο στὴν μελέτη καὶ τὴν διδασκαλία τῆς ἱστορίας τοῦ δικαίου κατέχοντας τὴν ὁμόνυμη ἔδρα στὴν Νομικὴ Σχολὴ τοῦ ὀνομαστοῦ πανεπιστημίου τοῦ Κλουζ. Ὁ κ. Hanga, ἀποβλέποντας νὰ ἐπαναμῆσει τὸ εὐρὸ ρουμανικὸ κοινὸ στὸ οἰκουμενικὸ ἔργο τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ξεκίνησε τὸ βιβλίον του ἀπὸ τὴν ἀντίληψη ὅτι οἱ κατακτήσεις τοῦ Μακεδόνα βασιλεῦς ἀνοῖξαν τὸν ἀνθρώπινον ὀρίζοντα πρὸς τὴν ἰδέα τῆς παγκόσμιας ἐνότητας, τῆς ἐνιαίας, πολιτικῆς καὶ πολιτιστικῆς, πολυεθνικῆς κοινωνίας. Ἡ ἰδέα αὐτὴ ἀποτελοῦσε μιὰν ἐντελῶς νέα σύλληψη. Δὲν ἦταν συνέχεια τῆς πόλης-κράτους, ποῦ θεωρητικὰ ἀξιοποιήσαν ὁ Πλάτων καὶ ὁ Ἀριστοτέλης καὶ στὴν πράξη ὀριοθέτησαν ἡ Ἀθῆνα καὶ ἡ Σπάρτη, χωρὶς νὰ ἐτοιμάσουν προοπτικὲς γιὰ τὴν ἐξέλιξή της. Ἡ Pax Macedonica τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου διευκόλυνε τὴν μεταφύτευση τῶν ἰδεῶν καὶ μπόλιασε στὴν κοινωνία τῆς ἐποχῆς τὴν ἀντίληψη τοῦ κοσμοπολιτικοῦ κράτους. Ὅλα αὐτὰ χάρις στὴν ἑλληνικὴ παιδεία καὶ γλώσσα. Ἐνότητα πολιτικὴ καὶ πολιτιστικὴ, τονίζει ὁ συγγρ., χαρακτηρίζουν τὴν δομὴ τοῦ κράτους ποῦ ἐγκαθίδρυσε ὁ Ἀλέξανδρος. Τὸ βιβλίον ἔχει γραφεῖ μὲ ἑλκυστικὸ ὄψος καὶ μεγάλη ἀγάπη γιὰ τὸ ἀντικείμενό του. Ξενίζει, βέβαια, ἡ ἀποψη — ἢ μάλλον ἀξίωμα τοῦ συγγρ. — ὅτι οἱ Μακεδόνες δὲν ἦταν φθλο ἑλληνικό. Παρόμοιες ἀτέλειες εἶναι βέβαιο πῶς δὲν θὰ ὑπῆρχαν, ἂν τὰ πρόσφατα πορίσματα τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν εἶχαν προηγηθεῖ τῆς συγγραφῆς τοῦ βιβλίου. Ὅπως δὲν πρέπει γιὰ ἔργο ἀξιόλογο, ποῦ ἐκπληροῖ στὸ ἀκέραιο τοὺς σκοποὺς τῆς συνθέσεώς του ἔχοντας ἐπιπλέον ἀποτυπωμένη σὲ κάθε σελίδα του τὴν βαθειὰ πνευματικὴ καλλιέργεια τοῦ κ. Hanga.

X, Κ. ΠΑΠΑΣΤΑΘΗΣ